

Kulturværdiudvalgets Beretning for 1999

Indholdsfortegnelse

- [Forord:](#)
- [Resumé:](#)
- [Udvalgets arbejde i beretningsåret](#)
- [Forhåndsgennemgangen](#)
- [Individuelle ansøgninger](#)
- [EU-forordningen om udførsel af kulturgenstande](#)
- [Kulturgenstande i privat eje belagt med udførselsforbud](#)
- [Kulturværdiudvalget i den offentlige debat](#)
- [Udvalgets erhvervelser](#)
- [C.W. Eckersberg: "Panorama tegnet fra Kronprindsens Bastion paa Kronborg Vold hele Horizontcirklen rundt". 1824](#)
- [2 Nøstetangenglas graveret af H.G. Köhler. 1770'erne](#)
- [Gobelinvævet Bordtæppe. Holland. 17. årh.s midte. Midterfelt med fremstilling af Kristus omgivet af apostle. Borter med frugter, fugle og bladværk. 190 x 305 cm.](#)
- [Regnskab for 1999.](#)

Forord:

Kulturværdiudvalget fremlægger herved sin 13. årsberetning siden ikrafttrædelsen den 1. januar 1987 af Lov nr. 332 af 4. juni 1986 om sikring af kulturværdier i Danmark.

Efter det meget turbulent 1998 blev 1999 nærmest et antiklimaks, overvejende præget af de normale rutineopgaver, hvilket afspejler sin i den årsstatistik, der har været bragt i årsberetningerne siden 1997. Udvalget har "kun" nedlagt to udførselsforbud i årets løb, og selvom der har været bevægelse i antallet af såkaldte "bankbokssager", er antallet fortsat uændret seks.

[Til toppen](#)

Resumé:

Kulturværdiudvalget har i 1999 afholdt 6 møder, heraf 1 ekstraordinært.

Udvalget har forhåndsgennemgået 59 kataloger omfattende 61.926 katalognumre over antikviteter, malerier, bøger, breve, manuskripter m.m. og behandlet 39 individuelle ansøgninger. Udvalget har endvidere behandlet 143 ansøgninger om tilladelse til udførelse iflg. EU-forordningen nr. 3911 af 9. december 1992.

Udvalget har i 1998 erhvervet 3 kulturgenstande.

[Til toppen](#)

Udvalgets arbejde i beretningsåret

Forhåndsgennemgangen

En betydelig del af udvalgets arbejde har som tidligere været forhåndsgennemgangen af auktionskataloger. Der er truffet aftale med 7 auktionshuse om forhåndsgennemgang, en procedure, der i praksis tillige udføres for enkelte andre auktionshuse og bogantikvarier uden formel aftale.

Arbejdet foretages af udvalgets medlemmer og deres institutioner, Det kongelige Bibliotek, Nationalmuseet, Rigsarkivet, Statens Museum for Kunst og Statens Museumsnævn, samt de tilknyttede netværksinstitutioner: Danmarks Natur- og Lægevidenskabelige Bibliotek, Kunstakademiets Bibliotek, Kunstindustrimuseet, Musikhistorisk Museum, Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg Slot, Rosenborgsamlingen og Tøjhusmuseet.

Fremgangsmåden i forbindelse med forhåndsgennemgangen er fastlagt i bekendtgørelsens § 9 og går ud på, at udvalget før auktionen foretager en foreløbig gennemgang af kataloget og eventuelt en besigtigelse af visse genstande. Udvalgets forbehold angiver de genstande og værker, der kræves forelagt udvalget, før tilladelse til udførsel kan gives.

Hvis en ansøgning om udførselstilladelse afslås, skal Kulturværdiudvalget i medfør af lovens § 11 fremsætte et købstilbud, der svarer tilammerslagsprisen med tillæg af auktionsomkostninger og svarende til købers nettokøbspris.

Forhåndsgennemgangen kan desuden bevirke, at udvalget indstiller til Kulturministeren at træffe beslutning i henhold til lovens dispensationsbestemmelser, jf. § 2, stk. 4. Udvalget har i 1997 præciseret, at Udvalgets forbehold også kan omfatte genstande, der efterfølgende vil kræve indstilling til Kulturministeren, jf. nedenfor.

Katalognumre, for hvilke der ikke tages forbehold, kan modsat frit udføres efter auktionen.

I forbindelse med forhåndsgennemgangen har Kulturværdiudvalget taget forbehold overfor 11 kulturgenstande. Af disse blev 1 opretholdt, erhvervet og overdraget til varig placering i Danmark, nemlig en tegning af C.W. Eckersberg.

4 kulturgenstande (stenalderredskaber) blev ikke solgt ved auktionen. 2 kulturgenstande blev solgt til danske samlere: et eventyrmanuskript af H.C. Andersen og "Den grønne Portefølje" en samling interiør tegninger fra 1814. En udenlandsk køber ønskede ikke at sælge erhvervelsen til Udvalget, men har i stedet deponeret genstanden i Danmark (et bordtæppe). 2 Nøstentangenglas, for hvilke der i 1991 var nedlagt udførselsforbud, og som derefter var deponeret i Danmark, erhvervede Udvalget og overdrog dem til et dansk museum. 1 sag er under behandling.

[Til toppen](#)

Individuelle ansøgninger

Det fremgår af lovens § 11, at Kulturværdiudvalget skal fremsætte et tilbud om erhvervelse af genstanden til markedsprisen, såfremt en ansøgning om udførselstilladelse afslås.

Genstandens værdi fastsættes efter råd fra særligt sagkyndige. Som rådgivere for Udvalget er udpeget Foreningen af Auktionsledere i Danmark, Dansk Antikvitethandler Union, Den

Danske Antikvarboghandlerforening og Kunst- og Antikvitethandlerringen. Udvalget har i 1999 modtaget 39 individuelle ansøgninger om udførselstilladelser af kulturgenstande. En ansøgning om udførselstilladelse af et sæt barokspejle er endnu ikke færdigbehandlet. Til de øvrige ansøgninger blev der givet udførselstilladelse.

[Til toppen](#)

EU-forordningen om udførsel af kulturgenstande

Efter etableringen af det indre marked, hvor grænsekontrol som hovedregel bortfalder mellem EU-landene, er det dog besluttet, at de enkelte EU-landes nationale kulturbeskyttelsesregler fortsat er gældende. Etableringen af et indre marked har således intet ændret ved den danske kulturværdilov eller den praksis, der er gældende for loven. Det er fortsat denne lov, der regulerer, hvornår og under hvilke betingelser der kan nedlægges forbud mod udførsel fra Danmark af kulturgenstande til såvel EU-lande som lande udenfor EU.

For at styrke de nationale beskyttelsesinteresser er der tillige skabt et fælles regelsæt, der skal hindre ulovlig udførsel af kulturgenstande ud over EUs fælles toldgrænser, der i henhold til Rådets Forordning nr. 3911 af 9. december 1992 trådte i kraft 1. april 1993.

Disse regler om udførsel til lande uden for EU betyder, at der ved udførsel af bestemte kulturgenstande skal foreligge en udførselstilladelse, og at der i disse tilfælde skal anvendes en særlig europæisk ansøgningsformular.

Ligesom det er det danske Kulturværdiudvalg, der administrerer den danske lov, er det nu også Udvalget, der administrerer det fælles EU-regelsæt for det danske område.

Ansøgninger om udførsel af kulturgenstande til tredielande skal således også fremsendes til Kulturværdiudvalget, der i hvert enkelt tilfælde træffer beslutning om udførselstilladelse.

Der er visse forskelle i de to regelsæt med henblik på kategorier og værdigrænser, og ordningen indebærer, at der også skal søges om udførselstilladelse i en række tilfælde, hvor en tilladelse ikke er nødvendig efter den danske kulturværdilov. Kulturministeriet har tidligere udsendt en vejledning, der bl.a. præciserer de områder, der er dækket af den nye ordning. En ny udgave forventes udsendt i det kommende år.

Kulturværdiudvalget har i 1999 modtaget 80 ansøgninger om udførsel af 143 enkeltværker i henhold til EU-forordningen. I 75 tilfælde drejede det sig om ansøgninger fra museer, der ønskede en midlertidig udførsel til udstillinger i udlandet. I 4 tilfælde ansøgte man om definitiv udførselstilladelse, og i 1 tilfælde om en langtidsdeponering.

[Til toppen](#)

Kulturgenstande i privat eje belagt med udførselsforbud

Ved udgangen af 1999 er følgende kulturgenstande, som befinder sig i privateje i Danmark, belagt med udførselsforbud uden, at dette har medført overtagelse af Kulturværdiudvalget:

1. Eremitage-pokalen, 18. årh., 1992 (se årsberetning 1992);
2. C.W. Eckersbergs maleri Fruentimmer paa gaden i Blæst efter Regn (1830), 1996;
3. Carl Blochs portrætmaleri af H.C. Andersen (1869), 1997;
4. Wilhelm Marstrands maleri Liggende model (1833), 1998;
5. C.W. Eckersbergs maleri Udsigt gennem en dør til løbende figurer (1845), 1998;
6. Hollandsk gobelinvævet bordtæppe (17. årh.), 1999.

Årstallet angiver året for nedlæggelse af udførselsforbud. Ejerens identitet er Kulturværdiudvalget bekendt, jf. Årsberetning 1997, s. 8f.

[Til toppen](#)

Kulturværdiudvalget i den offentlige debat

Der har i modsætning til 1998 ikke været nogen nævneværdig, selvstændig debat i pressen om Kulturværdiudvalget eller dets virksomhed i 1999.

I august udkom derimod debatbogen Kunst - økonomisk set (Gyldendal, 224 ss.) skrevet af to professorer i nationaløkonomi og finansiering, lic.polit. Michael Møller og dr. polit. Niels Christian Nielsen, Institut for Finansiering, Handelshøjskolen i København. Det er ifølge sin intention en både provokerende og debatskabende bog, der vil tvinge kunstverdenens forskellige aktører til at gen- og gennemtænke mange forhold og standpunkter i den hidtidige kunstdebat og kunstpolitik. Bogen "handler om billedkunst set fra en økonomisk synsvinkel" og rummer bl.a. et angreb på holdningerne i kunstverdenen for i forhold til økonomiske problemstillinger at være præget mere af dogmer end af rationalitet.

I indledningen opstiller forfatterne en række synspunkter og teser, heriblandt den, at "Danmark har formodentlig en større andel af dansk skabt kunst inden for landets grænser end de fleste andre lande har for deres kunsts vedkommende (ovf. siges ca. 90 %) ... På trods af, at Danmark har en meget stor del af sin kulturarv på kunstens område inden for landets grænser, prøver vi gennem Lov om kulturværdier i Danmark at forhindre, at "dansk kulturarv" bliver solgt til udlandet. Loven har fundet anvendelse på under 60 genstande over en 10-årig periode, og i adskillige tilfælde virker begrundelserne for eksportforbud decideret søgte. Loven kunne afskaffes uden problemer" (s. 11). I kapitlet "nationalisme og kunstpolitik" behandles i underafsnittet "lov om sikring af danske kulturværdier i Danmark" (ss. 139-45) og herunder Kulturværdiudvalgets virksomhed og en række konkrete afgørelser. Behandlingen af såvel loven som Udvalgets virksomhed er, selvom forfatterne eksplicit anfører, at "loven omfatter meget mere end kunst; kulturværdier kan være både breve og stenøkser" (s. 139) og gennemgår lovens gyldighedsområde i almindelighed (s. 140), imidlertid de facto præget af bogens hovedsynsvinkel, d.v.s. billedkunst, der må siges at være noget indsnævret i forhold til lovens formål og sigte, jf. Udvalgets årligt offentliggjorte statistik over sagernes fordeling på fagområder.

Selvom forfatterne eksplicit redegør for omfanget af Kulturværdiudvalgets arbejde og er opmærksomme på, at Udvalget ud af mange tusinde sager kun har nedlagt 66 forbud og erhvervet 59 genstande, siger de konkluderende (s. 141): "De forholdsvis få køb kunne umiddelbart give anledning til at tro, at Udvalget havde udvist en stor tilbageholdenhed med hensyn til definitionen af, hvad der betragtes som uomstelig dansk kulturarv. Det er imidlertid ikke det indtryk, man får ved at læse udvalgets begrundelser for at forhindre eksport. Udvalget synes at operere med en ganske bred definition af dansk kulturarv og med en tilsvarende beskedne forståelse for udlandets berettigede ønsker. I argumentationen lægges vægt på forhold, som forekommer ret irrelevante og beslutningerne synes præget af en betydelig nationalisme..."

Der er for Kulturværdiudvalgets medlemmer selv ingen tvivl om, at Udvalget har fortolket sine beføjelser restriktivt. Det skal ikke afvises, at der kunne have været givet skarpere

begrundelser i de 4 tilfælde ud af 59, sager, der er faldet forfatterne for brystet. Men principperne for, hvad der efter Udvalgets opfattelse bør blive i Danmark, er langt fra så brede, som det antages i den fremførte kritik. Således har forfatterne ikke taget hensyn til de mange beslutninger, Udvalget har truffet om ikke at bruge lovens bemyndigelser. Udvalget er principielt enige med forfatterne i, at danske værker indgår i samlinger uden for Danmark, hvilket ofte har været understreget i Udvalgets årsberetninger.

For så vidt er Kulturværdiudvalgets virke ikke "præget af en betydelig nationalisme". På den anden side må man holde sig for øje, at intentionen med loven er at beskytte den danske kulturarv - inden for rimelige rammer. Loven er således udtryk for et politisk mål. Hvorvidt det skal opretholdes, må regering og folketing træffe beslutning om.

I en kronik "Kunst og økonomi" i dagbladet Politiken d. 6. december op til en debat, et såkaldt kanalmøde i Kulturministeriet d. 9. december skærpede forfatterne deres synspunkter derhen, at blandt kronikkens tre hovedbudskaber var det ene, at "eksportforbuddet angående kulturværdier er overflødig", og konklusionen, at "behovet for udvalgets arbejde forekommer beskedent og er i hvert fald helt udokumenteret". Denne konklusion droges igen ud fra det forholdsvis begrænsede kunstområde. Selvom man så skulle give forfatterne ret i deres synspunkter på kunstområdet, må både forfatterne og andre kritikere, der af og til kræver Udvalget nedlagt, dog stille sig det spørgsmål, hvilken betydning loven har på andre områder, før man slutter fra sin opfattelse af forholdene på billedkunstområdet til forholdene for alle typer kulturværdier generelt. Det gør de to økonomiprofessorer imidlertid ikke.

Kulturværdiudvalget vil gerne her afslutningsvist slå fast, at kulturværdier er og bliver meget andet end kunst og kunstgenstande. På kanalmødet imødegik Udvalgets formand forfatterens synspunkter i henhold til ovenstående.

[Til toppen](#)

Udvalgets erhvervelser

C.W. Eckersberg: "Panorama tegnet fra Kronprindsens Bastion paa Kronborg Vold hele Horizontcirklen rundt". 1824

På firmaet Museumsbygningen Kunstauktioner A/S auktion nr. 8, blev som katalog nr. 46 solgt en tegning af C.W. Eckersberg: "Panorama tegnet fra Kronprindsens Bastion paa Kronborg Vold hele Horizontcirklen rundt" (1824. Blyant 264 x 21 cm. (i 8 ark), monteret i to rammer) for en hammerslagspris af kr. 220.000 kr.

Indtil for nylig var det den almindelige opfattelse, at alle spor efter Eckersbergs store panorama af Kronborg og Helsingør var slettet. Arbejdet blev i sin tid bestilt hos kunstneren af kgl. mekanikus og instrumentbygger Jacob Marstrand, i dag måske bedst kendt som Wilhelm Marstrands far. Såvel den tegnede forstudie som det færdige arbejde blev udført i 1824, sidstnævnte ifølge Eckersbergs dagbog helt nøjagtigt den 29. december. Fra den 16. januar 1825 var det store maleri udstillet i Marstrands gård i silkegade og er sandsynligvis senere blevet destrueret. Da Emil Hannover optog det som nr. 330 i sin fortegnelse over kunstnerens malerier og studier i oliefarve, erklærede han det uden forbehold for tilintetgjort

(Emil Hannover, Maleren C.W. Eckersberg, København, 1898, s. 358). Nu, lidt over hundred år senere, er der beklageligvis intet, der modbeviser hans påstand.

Takket være en tegnet forstudies pludselige opdukken på auktion i beretningsåret er det imidlertid blevet muligt at danne sig et nogenlunde klart indtryk af det forsvundne maleri. Tegningen måler i alt 264 x 21 cm, er sammenstykket af otte ark, ligeligt fordelt på to rammer. Ifølge sælgeren, civilingeniør Svend Koch, har tegningen engang tilhørt digteren Carl Ploug, hvilket fremgår af optegnelser, som en anden tidligere ejer, farfaderen, hofbygmester og direktør for Det Kongelige Danske Kunstakademi, Jørgen Hansen Koch, efterlod sig. Fra sidstnævnte er tegningen gået i arv til medlemmerne af den Kochske familie og har - uden at have været gemt og glemt - kun været kendt af en forholdsvis begrænset familie- og vennekreds. At panoramaet har fået lov til at hænge fremme i sine to rammer, kan der vist desværre ikke herske nogen som helst tvivl om. Tegningens bevaringstilstand leverer det synlige bevis herfor. Syreholdigt bagpap og for meget direkte lys har i forening resulteret i papirets nuværende gyldenbrune tone, som dog brydes af regelmæssigt fordelte, lodrette hvide striber lige netop dér, hvor to ark er stykket sammen. Det dobbelte lag papir har til dels bremset syrens bagholdsangreb. Det eneste andet endnu eksisterende, fuldstændigt bevarede panorama fra Eckersbergs hånd findes i Den Kongelige Kobberstiksamling på Statens Museum for Kunst. Det er udateret, men må være udført i tiden 1828-39, mest sandsynligt inden for de første år. Modsat panoramaet fra 1824 er det tilsyneladende aldrig blevet omsat til maleri i monumental målestok, men "har længe ligget indkapslet i et violblåt læderfutterals hemmelighedsfulde mørke - som et paradoks, sin egen fornægtelse: det sammenrullede panorama, en formindskelse, farveløs gengivelse af den danske sommers lyse virkelighed, tavs indesluttet om sin oprindelse og sit egentlige formål" (Jan Garff, C.W. Eckersberg's panorama af Københavns Red. (Lommebog nr. 23), København, 1983, s. 1).

Sjældenheden og den kulturhistoriske værdi var tilsammen en klar begrundelse for, at Kulturværdiudvalget nedlagde udførselsforbud, erhvervede panoramaet og overdrog det til Den Kongelige Kobberstiksamling på Statens Museum for Kunst.

[Billede](#)

[Til toppen](#)

2 Nøstetangenglas graveret af H.G. Köhler. 1770'erne

I efterårsmånederne 1991 var der megen omtale af en serie norske glas med motiver fra "det norske næringsliv". Glassene blev på firmaet Bruun Rasmussens auktion nr. 561 solgt til udenlandske købere, men måtte ikke udføres af landet. 7 af glassene blev erhvervet af Kulturværdiudvalget, der besluttede at deponere dem på Det Danske Kunstindustrimuseum. De to sidste glas, katalog nr. 803 og 806, blev på ovennævnte auktion solgt til en hammerslagspris på henholdsvis kr. 150.000 og kr. 500.000. Disse glas er nu erhvervet og overdraget til Kunstindustrimuseet.

Glassene hører til en velkendt gruppe fra 1770'erne, formentlig udført i serier på 24 glas med forskellige motiver fra næringsliv og erhverv. Ingen af serierne er komplette. Den bedst bevarede, den såkaldte Holter-serie (i norsk privateje) har 20 glas. Noget tyder på, at den første serie blev udført omkring årsskiftet 1770-71 og sendt som gave til grev Struensee fra

norske industrifolk. Af denne serie er også bevaret 9 glas, otte på Kunstindustrimuseet i Oslo og et på Nationalmuseet i København. Holter-serien er udført til et bryllup i december 1771 og har versindskrifter der går på, at man i København nyder frugterne af det arbejde, der udføres i Norge. Glassene fra auktionen i 1991 knytter sig både motivistisk og udførelsesmæssigt nærmest til Holter-serien.

Disse glas afrunder et meget spændende kapitel i europæisk glashistorie, hvor Danmark-Norge i en periode i 1700-tallet kom til at spille en rolle takket være glasværket i Nøstetangen og den tyske mestergravør, kgl. hofgravør H.G. Köhler, der i en menneskealder 1746-1780 havde sit virke i København, Nøstetangen og Chistiania (Oslo). (Se Randi Gaustad: Skål for Norge! Nøstetangens spennende billedverden. Oslo, 1998).

De ni glas, der nu er samlet på Kunstindustrimuseet, synes at komme fra to serier, som oprindeligt har tilhørt grev A.G. Molkte på Bregentved. Molkte havde interesser i Nøstetangen-glasværket og fik arrangeret, at Köhler efter en halv snes års arbejde i København - ofte for hoffet - fra 1756 direkte arbejdede i Norge for Nøstetangen og norske kunder.

I Norge videreudviklede Köhler sit usædvanlige talent for landskabsskildringer i graveret glas, også i de fleste af glassene med motiver fra det norske næringsliv. Kunstnerisk synes Köhler at tage sit udgangspunkt i schlesisk glasgraving fra 1730'erne og 1740'erne. I sit virke fik han stor fælles betydning for 1700-tallets glaskunst i Danmark og Norge, men hans sene virke i Norge har hidtil kun været sporadisk repræsenteret i danske samlinger.

De ny erhvervede glas understreger gennem deres proveniens tilknytningen til Danmark også i Köhlers sene periode. Som kultur- og industrihistorisk dokumentation er de enestående.

[Billedehttp://www.kulturvaerdier.dk/dk/arsberetninger/1999.htm#Top](http://www.kulturvaerdier.dk/dk/arsberetninger/1999.htm#Top)

[Til toppen](#)

Gobelinvævet Bordtæppe. Holland. 17. årh.s midte. Midterfelt med fremstilling af Kristus omgivet af apostle. Borter med frugter, fugle og bladværk. 190 x 305 cm.

På firmaet Bruun Rasmussen Kunstauktioners auktion nr. 663, 2. del solgtes d. 11. juni 1999, som katalog nr. 2306 et stort hollandsk gobelinvævet bordtæppe (fejlagtigt benævnt flamsk) for en hammerslagspris af kr. 270.000.

Bordtæppet er en hollandsk specialitet, vævet i Delft eller Gouda omkring midten af det 17. årh., karakteristisk ved de mange afskårne, naturalistiske blomster, der er spredt ud over en mørkeblå bund, og som oftest er prydet midtpå med en medaljon med et bibelsk motiv. I dette tilfælde er forlægget Rubens' fremstilling af Kristus i Emmaus stukket af W. Swanenburg og P. van Sompel. Tæppet er et af topstykkerne i denne gruppe og i overordentlig fin bevaringstilstand.

De vævede bordtæpper er ubestridt Hollands fornemmeste bidrag til barokkens tekstilkunst med nære forbindelser til den samtidige malerkunst. Udover de åbenlyse tekstile og

dekorative kvaliteter er tæpperne af særlig interesse i dansk sammenhæng. Alt tyder på, at der har været et marked for dem i datidens Danmark, hvor de har været efterspurgt på slotte og herregårde. Det solgte tæppe stammer således også fra en dansk herregård, hvor det utvivlsomt har gammel proveniens. Der har været nære kontakter til hollandske tapetvævere på Christian IV's tid, navnlig i forbindelse med udsmykningen af Dansesalen på Frederiksborg Slot, en opgave der gik til Karel van Mander fra Delft. Denne vides også at have solgt bordtæpper ligesom hans konkurrent i Delft, Frans Spiering, der medbragte bordtæpper, da han kom til Danmark for at forhandle med Christian IV om udsmykningen af Frederiksborg.

Det danske Kunstindustrimuseum samlede i 1969 alle danskejede hollandske bordtæpper i en udstilling, der senere overførtes til Rijksmuseum i Amsterdam. Der var på det tidspunkt 13 bordtæpper i Danmark, alle forskellige og efter alt at dømme med gammel dansk proveniens. Siden er 4 gået tabt, to ved tyveri (fra Kronborg og Holmens Kirke) og to ved salg til udlandet. Danmark er fattigt på vævede tapeter fra 16.-18- årh. takket være de mange slotsbrande, og der bør derfor værnes om de resterende som en del af den danske kulturarv og som vidne om den høje kvalitet, der prægede indboet i mange af de danske slotte og herregårde i deres storhedstid.

På denne baggrund nedlagde Kulturværdiudvalget udførselsforbud imod bordtæppet. Den nye ejer afslog imidlertid Udvalgets overtagelsestilbud og har herefter deponeret det i Danmark.

[Til toppen](#)

Regnskab for 1999.

Fra 1998 er kumulativt overført kr. 728.500. Bevillingen androg for 1999 kr. 3.100.000, således at Udvalget i 1999 havde kr. 3.828.500 til rådighed. Af dette beløb er der disponeret over kr. 1.138.826. Den uforbrugte del, der andrager kr. 2.689.674, vil blive overført til 2000. Kulturværdiudvalget, den 8. juni 2000.

[Til toppen](#)